

Отъ десният бръгъ на р. Тунджа пограничната линия като се направлява накъм подъ горното направление т. е. на западъ-югозападъ, минава на югъ отъ с. Татарт-Къй, което остава въ България, прѣприча не да лечъ отъ него пътя отъ с. Вакъвъ за Одрин и рѣкичката, която извира надъ с. Соуджакъ, мѣжду връховете Коджа-Баиръ и Ики-Агачдаръ-Баиръ и простира на истокъ отъ помѣнатото село и, като прѣсича още и рѣката както слиза отъ самото село Соуджакъ, достига на западъ отъ връха Долапска-Тепе малката рѣкичка Карабашъ-Дере а именно въ тъзи точка отъ гдѣто тя се обръща да тече на югъ. Отъ тукъ границата се направлява по самото лѣгло на Карабашъ-Дере съ направление съверъ—съверозападно, стига оврагътъ отъ десната страна на казаното дере, слѣдва по талвега му и като прѣмине прѣзъ Соуджакските лози, възвива на съверъ-съвероистокъ и допира до връха Коджа-Баиръ който се издига мѣжду селата Соуджакъ и Дервешъ-Тепе. Първото отъ тъзи села остава въ България, а второто — Турция.

При напускането на връха Коджа-Баиръ пограничната линия се обръща на съверъ-съверозападъ, и подъ права линия, слѣдъ като прѣсича пътя отъ Соуджакъ за Дервешъ-Тепе, достига най-високата точка на връха Ики-Агачларъ-Баиръ; прѣминава мѣжду двѣтѣ голѣми дървета, находящи се на този връхъ и, безъ да измѣни ни най-малко направлението си, продължава да върви до могилката (*tumulus*), лежаща на връха на Яничери-Тепе. Въ движението си отъ Ики-Агачларъ-Баиръ за Яничери-Тепе границата минава по западната страна на връха Балабанъ-Башъ.

По вататъкъ отъ Яничери-Тепе границата, подъ общо направление съверъ-съверозападно, се улютва къмъ връха Буюкъ-Ендже, прѣминава прѣзъ него и достига връха на Мостант-Баиръ, който съставлява истински край на Сакаръ-балканската верига. Тукъ границата напушта своето прѣдишно направление, обръща се къмъ западъ и подъ това ново направление слѣдва по водораздѣлната линия на Сакаръ-Балканъ до сѣдовината на западъ отъ Хели или Халиль-Баиръ въ западната част на Сакаръ, която сѣдовина свързва Геделеръ-Баиръ съ Хели-Баиръ и Берекеть-Баиръ. По забѣлежителните връхове по гръбена на Сакаръ-Балканъ, прѣзъ които минава границата за да достигне седловината съ: Коджа-Якубли-Аланъ, Буюкъ-Кале, гдѣто и до днесъ още се виждатъ останки отъ иѣзаква си староврѣменна крѣстъ, Адамъ-Мезаръ, Каишъ-Тепе, Мангаль-Тепе и връха Хели или Халиль-Тепе. Съ достиганието, обаче, на казаната горѣ сѣдовина, пограничната линия се обръща право на югъ; направлява се по водораздѣла на Берекеть-Баиръ и Бария-Тепе, като оставя въ България цѣлия Геделеръ-Баиръ, върви по вататъкъ теже по водораздѣла мѣжду селата Хаджи-Къй и Бунарчево (Бунарджа) и, като прѣмине още и връха Баба-Тепе на югозападъ отъ селото Ени-Яя, допира до височината Теке. Въ това си движение, а именно отъ връха Коджа-Баиръ до връха Теке, границата оставя отъ къмъ Турция, селата: Коджа-Али, Костю-Къй, Дрищево (Демиръ-Канли), Хаджи-Къй, Ени-Яя и разваленото Теке (турски манастиръ, което се наимира на самия връхъ Теке, а отъ къмъ България, — селата: Каукъ-Аланъ, Гюделери, Бунарчево и Сарандий. Отъ връха Теке граница подъ горното направление, т. е. отъ съверъ къмъ